

ตารางที่ 6 (ต่อ)

หน้าที่การใช้เครื่องหมายปริศนา	ถ้อยคำแปล	จำนวนข้อมูล (คำ)
	ยังไหงละ	1
	รี	21
	รีไหง	4
	รีนี่	1
	รีเปล่า	6
	รีเปล่าณะ	1
	รีเปล่าละ	1
	รียัง	1
	รียังละ	1
	เวอะ	4
	ละ	1
	ละซี	1
	เลยรี	1
	เลยเหวอ	4
	เล่า	1
	ลักหน้อย	1
	หนอ	1
	หน้อยได้ไหม	2
	หรงกริ	2
	หรงกรหรือ	3
	หรือ	18
	หรือไหง	1
	หรือนี่	2
	หรือเปล่า	15
	หรือเปล่าณะ	1
	หรือเปล่านี้	1
	หรือเปล่าละ	1

ตารางที่ 6 (ต่อ)

หน้าที่การใช้เครื่องหมายปริศนี้	ถ้อยคำแปล	จำนวนข้อมูล (คำ)
	หรือไม่หนอ	1
	หรือยัง	7
	หรือยังงักัน	1
	หรือยังเล่า	2
	หรือ	36
	แหละหรือ	1
	ไหนละ	1
	ไหม	78
	ไหมนี่	1
	ไหมละ	5
	อย่างนั้นหรือ	1
	อย่างไรหนอ	1
	รวม	326
	คิดเป็นร้อยละ	42.23

3.แบบคำ วลี หรือประโยคบอกเล่า

	จันหรือ	2
	จันหรือ	1
	เขียววี	1
	ไซไหม	2
	จึ	1
	จึนะ	1
	ดอกหรือ	2
	นะ	1
	นะวี	1
	นะหรือ	1
	นะหรือ	3

ตารางที่ 6 (ต่อ)

หน้าที่การใช้เครื่องหมายปริศนี	ถ้อยคำแปล	จำนวนข้อมูล (คำ)
	นะเหวอ	1
	นะเหวอ	1
	นี่ละ	1
	เนี่ยนะ	1
	บ้างไหม	1
	มิใช่หรือ	1
	ยังงั้นซี	1
	รี	17
	เรอะ	2
	เลยหรือ	2
	เลยเหวอ	1
	เล่า	2
	แล้วหรือ	1
	หรือกริ	1
	หรือกหรือ	1
	หรือ	16
	หรือเปล่า	7
	หรือเปล่านั้น	1
	หรือเปล่านั้น	1
	หรือยัง	5
	เหวอ	12
	ไหม	19
	ไหมละ	4
	ไหมเล่า	1
	อย่างนั้นหรือ	3

ตารางที่ 6 (ต่อ)

หน้าที่การใช้เครื่องหมายปริศนี	ถ้อยคำแปล	จำนวนข้อมูล (คำ)
	อย่างไร	1
	อะไรนะ	1
	อะไรรี	1
	รวม	123
	คิดเป็นร้อยละ	15.93
	รวมทั้งสิ้น	772
	คิดเป็นร้อยละ	100

ตารางที่ 7 ความถี่ของถ้อยคำแปลของเครื่องหมายปริศนี เมื่อแบ่งตามวัจนลีลา

วัจนลีลาและถ้อยคำแปลของเครื่องหมายปริศนี					
แบบหรือ	จำนวน (คำ)	แบบสนิทสนม	จำนวน (คำ)	แบบเป็นกันเอง	จำนวน (คำ)
กระมัง	1	ใครนะ	2	ใครกันล่ะ	1
กระไร	3	ใครนะ	2	ใครกันหนอ	1
กระไรกันหนอ	1	ใครรี	2	จันหรือ	1
กระไรนะ	1	ใครล่ะ	5	ไฉนหนอ	1
แค่ไหน	1	ใครเหวอ	1	จริง ๆ หรือนี่	1
ใครอย่างนี้	1	จันรี	2	เชียวหรือ	1
เจียวหรือ	5	จันเราะ	1	จี	1
ช่าง...เลยนะ	1	จันหรือ	2	ด้วยหรือ	1
ช่าง...เหลือเกิน	1	จันเหวอ	2	ดอกหรือ	5
ช่าง...อะไรเช่นนั้น	1	ไฉนะ	1	ทำไมกัน	1
ใช่ไหม	3	ไฉบ้างล่ะ	11	ทำไมนี่	2
ดอกหรือ	4	ไฉล่ะ	2	ทำไมเล่า	2
ได้ไหม	1	เชียวรี	2	นะ	2
เกิดหรือ	1	ใช่ไหมล่ะ	1	นะหรือ	1

ตารางที่ 7 (ต่อ)

วจนลีลาและถ้อยคำแปลของเครื่องหมายปริศนี					
แบบหาหรือ	จำนวน (คำ)	แบบสนิทสนม	จำนวน (คำ)	แบบเป็นกันเอง	จำนวน (คำ)
ทำไมหรือ	2	ชินะ	1	นะหรือ	1
เที่ยววี	1	ด้วยวี	1	นั่นหรือ	1
เที่ยวหรือ	1	ดอกกรี	1	บ้างหรือ	1
บ้างหนอ	1	ทำไมวี	1	บ้างไหม	3
บ้างไหม	1	ทำไมละ	31	เมื่อไรกัน	1
เปล่าหนอ	1	ทำไมเสียละ	1	ยังงั้นหรือ	2
เพียงใด	1	ทำไมอี	1	ยังงั้นไหม	1
เพียงไร	1	นะวี	1	ยังไ	21
มิใช่หรือ	3	นะหรือ	3	ยังไกัน	3
เมื่อไรหรือ	1	นะเหวอ	1	ยังไดี	1
ไม่ใช่หรือ	1	นะเหวอ	1	วีเปล่า	14
ยังไ	4	นี่ละ	1	วีเปล่านะ	1
ยังไได้	1	เนี่ยนะ	1	วียัง	2
ยังไบ้าง	6	บ้างวี	1	เลยหรือ	2
ยังไหนอ	1	แบบไหนละ	1	หนอยได้ไหม	2
เล่า	3	เป็นไไปแล้วละ	1	หรรกหรือ	3
แล้วหรือ	1	เมื่อไรละ	1	หรือ	18
สักหนอย	1	ยังงั้นซี	1	หรือไ	1
หนอ	1	ยังงั้นวี	9	หรือเปล่า	17
หรือ	21	ยังไกัน	5	หรือเปล่านะ	1
หรือเปล่า	8	ยังไกันนี้	1	หรือยัง	13
หรือไม่หนอ	1	ยังไกันละ	1	หรือยังเล่า	2
เหตุไฉนหนอ	1	ยังไดีละ	1	ไหนนะ	1
ไหน	2	ยังไนะ	6	ไหนละ	1
ไหนเล่า	1	ยังไนะ	2	ไหมละ	5
ไหนหนอ	2	ยังไบ้างละ	1	ไหมเล่า	1

ตารางที่ 7 (ต่อ)

วจนลีลาและถ้อยคำแปลของเครื่องหมายปริศนี					
แบบหาหรือ	จำนวน (คำ)	แบบสนิทสนม	จำนวน (คำ)	แบบเป็นกันเอง	จำนวน (คำ)
ใหม่	106	ยังไฉละ	7	อย่างนั้นหรือ	3
อย่างนั้นหรือ	2	รี	44	อย่างไรกัน	3
อย่างไร	14	รีไฉ	4	อย่างไรนะ	1
อย่างไรดีหนอ	2	รีนี้	2	อย่างไรเล่า	1
อย่างไรบ้าง	1	รีเปล่า	2	อย่างไรหนอ	8
อย่างไรหนอ	3	รียังละ	1	อย่างไรอย่างนั้นหรือ	1
อย่างไรหรือ	1	เรอะ	6	อะไรกัน	4
อะไร	12	ละ	1	อะไรนะ	1
อะไร...เช่นนี้ได้	1	ละชิ	1	อะไรนะหรือ	1
อะไรกันหนอ	1	เลยรี	1	อะไรอยู่นะ	2
อะไรละหรือ	1	เลยเหวอ	5		
อะไรหนอ	2	หรวกรี	3		
อะไรหรือ	1	หรวกหรือ	1		
		หรือไฉ	1		
		หรือนี้	3		
		หรือเปล่านะ	1		
		หรือเปล่านะ	1		
		หรือเปล่านี้	1		
		หรือเปล่าละ	1		
		หรือยังไฉกัน	1		
		เหวอ	55		
		แหละหรือ	1		
		ไหนกันนะ	2		
		ไหนกันนี้	1		
		ไหนกันละ	1		
		ไหนดีละ	1		

ตารางที่ 7 (ต่อ)

วัตถุดิบและถ้อยคำแปลของเครื่องหมายปริศนี้					
แบบหาวิธี	จำนวน (คำ)	แบบสนิทสนม	จำนวน (คำ)	แบบเป็นกันเอง	จำนวน (คำ)
		ไหนดะ	1		
		ไหนดะ	3		
		ไหนดะ	15		
		ไหนดะแล้ว	2		
		ไหนดะเสีย	1		
		ไหนดะเหว	1		
		ไหนดะ	1		
		ไหนดะ	8		
		ไหนดะไร	5		
		ไหนดะไร	2		
		ไหนดะไรแล้ว	1		
		ไหนดะกันดี	1		
		ไหนดะกัน	2		
		ไหนดะกัน	2		
		ไหนดะ	10		
		ไหนดะไป	1		
		ไหนดะไป	1		
		ไหนดะ	4		
		ไหนดะ	27		
		ไหนดะ	1		
		ไหนดะเหว	1		
		ไหนดะอีก	2		
รวม	240	รวม	353	รวม	165

จะเห็นว่าประโยคใดก็ตามที่ขึ้นต้นด้วยหน่วยคำถาม หน่วยคำกริยา มีรูปแบบเป็นคำ วลี ประโยคที่เหมือนกันหรือแตกต่างกัน ก็จะมีถ้อยคำแปลที่แตกต่างกันด้วย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหน้าที่ของ เครื่องหมายปริศนี ว่าเมื่ออยู่ในประโยคนั้นจะต้องสื่อความออกมาในลักษณะใด นอกจากนั้นยัง ขึ้นอยู่กับประเภทของนวนิยายแต่ละเรื่อง และวัจนลีลาที่ปรากฏในนวนิยายนั้นด้วย ซึ่งถ้อยคำ แปลที่ได้ก็จะแตกต่างกันออกไป ดังแสดงตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 29 ประโยคที่มีการแปลเครื่องหมายปริศนี เมื่อมีรูปประโยคขึ้นต้นด้วยหน่วย คำถาม

"Well, there was Dick," he said. "You'd like Dick, he's so square."

This was an Americanism the Earl was not prepared for.

"What does that mean?" he inquired.

Lord Fauntleroy paused a moment to reflect. He was not very sure himself what it meant. He had taken it for granted as meaning something very creditable because Dick had been fond of using it.

"I think it means that he wouldn't cheat any one," he exclaimed; "or hit a boy who was under his size, and that he blacks people's boots very well and makes them shine as much as he can. He's a professional boot-black."

(Little Lord Fauntleroy, pp. 96-97)

"ดีครับ...คุณปู่จะต้องชอบดีครับ ๆ เขาเป็นคนไม่มีนอกมีในกับใคร"

เป็นสำนวนแบบอเมริกันที่ท่านเจิร์ลยังไม่ได้เตรียมใจคอยรับฟัง

"ไฉ่ที่ว่านั้นมันแปลว่าอะไร" ท่านถาม

ลอร์ดฟอนเต็ลรอยนั่งคิด ไม่แน่ใจนักว่าจะรู้ความหมายของมันถูกต้อง ตามความเข้าใจ ของแกแกคิดว่ามันหมายถึงความมีเกียรติอันควรแก่การยอมรับนับถือ และแกจำเอามา จากดีค ดีคใช้คำนี้เสมอในเรื่องธุรกิจที่ตรงไปตรงมา

"ผมคิดว่าคงแปลว่าเป็นคนไม่คดโกงใครกระมังครับ" ท่านลอร์ดลงความเห็น "ไม่รังแก คนที่ตัวเล็กกว่า เวลาขับรถงทำให้ลูกค้ายกต้องพยายามทำงานให้รองเท้าของลูกค้า สะอาดที่สุด เป็นมันที่สุด ดีคเป็นเด็กรับจ้างขับรถงเท้าครับคุณปู่"

(ลอร์ดน้อยฟอนเต็ลรอย, หน้า 127-128)

จากตัวอย่างนี้จะเห็นว่า วัจนลีลาที่ใช้เป็นแบบสนธิทสนม เนื่องจากสถานการณ์ทาง สังคม คือ ใช้ในครอบครัวครอบครัวเดียวกัน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง คือ ปู่พูดกับหลาน

ลักษณะทางภาษา คือ ภาษาที่เรียบง่ายแต่พิถีพิถัน เนื่องจากว่าเนื้อเรื่องในนวนิยายอยู่ในยุคของขุนนางจึงต้องใช้ภาษาและคำที่ค่อนข้างโบราณ แต่งไว้ด้วยความถ้อยศัคคดียิ่ง ในตัวอย่างนี้ จะใช้คำว่า “อะไร” แทนคำว่า “What” จะเห็นว่าเมื่อใช้คำว่า “อะไร” แล้วทำให้ได้ถ้อยคำแปลที่มีความกลมกลืนกับเนื้อเรื่อง

ตัวอย่างที่ 30 ประโยคที่มีการแปลเครื่องหมายปริศนี เมื่อมีรูปประโยคขึ้นต้นด้วยหน่วยคำถาม

“What is this place?” she asked.

“One o’ th’ kitchen-gardens,” he answered.

“What is that?” said Mary, pointing through the other green door.

“Another of ‘em,” shortly. “There’s another on t’other side o’ th’ wall an’ there’s th’ orchard t’other side o’ that.”

“Can I go in them?” asked Mary.

“If tha’ likes. But there’s nowt to see.”

(The Secret Garden, p. 33)

“นี่มันอะไรนะ” เธอถาม

“หนึ่งในสวนครัวหลาย ๆ สวน” เขาตอบ

“แล้วนั่นอะไร” แมรีถามพลางชี้เข้าไปในประตูสีเขียว

“ก็อีกสวนหนึ่ง” เขาตอบห้วน ๆ “ที่กำแพงอีกด้านก็มีอีกสวนหนึ่ง ต่อจากนั้นก็สวนผลไม้”

“ฉันเข้าไปได้ไหม” แมรีถาม

“อยากเข้าก็ได้ แต่ไม่มีอะไรให้ดูหรอก”

(ในสวนรัก, หน้า 36-37)

จากตัวอย่างนี้ วัจนลีลาที่ใช้เป็นแบบกันเอง เนื่องจากสถานการณ์ทางสังคม เป็นการสนทนาระหว่างคนที่รู้จักกัน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังคือคนสวนและเจ้านาย ลักษณะทางภาษา คือ ใช้คำที่สั้น ๆ ง่าย ๆ เข้าใจได้ทันที และมีการใช้อนุภาคคำลงท้าย เพื่อให้ได้ถ้อยคำแปลนั้นแสดงถึงความเป็นกันเองมากขึ้น โดยใช้คำว่า “อะไรนะ” แทนคำว่า “What”

ตัวอย่างที่ 31 ถ้อยคำแปลของเครื่องหมายปริศนาที่มีรูปประโยคขึ้นต้นด้วยหน่วย
คำกริยา

"Then, dear child, let me tell you what to do: you know what when we are in great trouble, and cannot speak about it to anybody, we must turn to God and pray Him to help, for He can deliver us from every care that oppresses us. You understand that, do you not? You say your prayers every evening to the dear God in Heaven, and thank Him for all He has done for you, and pray Him to keep you from all evil, do you not ?"

"No, I never say any prayers," answered Heidi.

" Have you never been taught to pray, Heidi; do you not know even what it means ?"

"I used to say prayers with the first grandmother, but that is a long time ago, and I have forgotten them."

(Heidi, p. 109)

"มาใกล้ ๆ ยานีชีหนู ย่าจะบอกอะไรให้ คนเรานะหนู ถ้ามีความทุกข์มาก ๆ และเล่าความทุกข์ของเราให้ใครฟังไม่ได้ละก็ จงเล่าให้พระผู้เป็นเจ้าผู้สถิตอยู่ในสรวงสวรรค์ฟัง และสวดภาวนาให้พระองค์ช่วย เพราะพระองค์สามารถจัดอุปสรรคใด ๆ ของพวกเราได้ทั้งหมดเลย หนูไม่เคยสวดมนต์ก่อนนอนทุกคืนเพื่อขอบคุณพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงประทานสิ่งต่าง ๆ ให้ แล้วขอให้พระองค์คุ้มครอง หรือกริ"

"หนูไม่รู้ค่ะ หนูไม่เคยทำอย่างนั้นเลย" ไฮดี้ตอบ

"หนูไม่เคยสวดมนต์ เลยรี หนูไม่รู้วิธีว่าสวดมนต์เป็น ยังไง"

"หนูเคยสวดมนต์กับคุณยาย แต่มันก็นานมาแล้ว และตอนนี้หนูก็ลืมหมดแล้วค่ะ"

(ไฮดี้, หน้า 117)

ในตัวอย่างนี้ วัจนลีลาที่ใช้จะมีลักษณะเป็นแบบสนธิสนม เนื่องจากสถานการณ์ทางสังคม เป็นการสนทนากันของคนในครอบครัวเดียวกัน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง คือ ย่าพูดกับหลาน ดังนั้นลักษณะทางภาษาจะใช้ถ้อยคำที่สันเป็นกันเอง แต่แฝงไว้ด้วยความเอ็นดูและใจดี เช่นคำว่า "หรือกริ" "เลยรี" "ยังไง"

ตัวอย่างที่ 32 ประโยคที่มีการแปลเครื่องหมายปริศน์ เมื่อมีรูปประโยคขึ้นต้นด้วยหน่วย
คำกริยา

'You've met Malfoy before?'

Harry explained about their meeting in Diagon Alley.

'I've heard of his family,' said Ron darkly. 'They were some of the first to come back to our side after You-Know-Who disappeared. Said they'd been bewitched. My dad doesn't believe it. He says Malfoy's father didn't need an excuse to go over to the Dark Side.' He turned to Hermione. 'Can we help you with something?'

'You'd better hurry up and put your robes on, I've just been up the front to ask the driver and he says we're nearly there. You haven't been fighting, have you? You'll be in trouble before we even get there!'

'Scabbers has been fighting, not us,' said Ron, scowling at her. 'Would you mind leaving while we change?'

'All right—I only came in here because people outside are behaving very childish, racing up and down the corridors,' said Hermione in a sniffy voice.

'And you've got dirt on your nose, by the way, did you know?'

(Harry Potter and the Philosopher's Stone, p. 82)

“นายพบบิลฟอยมาก่อนหรือ”

แฮร์รี่เล่าเรื่องพบกันที่ตรอกไดแอกอนให้ฟัง

“ฉันได้ยินมาว่าครอบครัวเขาเป็นพวกแรกเลยที่กลับมาอยู่ฝ่ายเรา หลังจากที่คนที่นี่เขาก็รู้ว่าใครหายไป” รอนบอกอย่างเคร่งขรึม “พวกเขาแก้ตัวว่าต้องมนตร์ทำให้ไปเข้าข้างนั้น แต่พ่อฉันไม่เชื่อ พ่อว่าพ่อของบิลฟอยน่าจะไม่ต้องมีข้ออ้างอะไรเลยที่จะไปเข้าข้างฝ่ายมืด” แล้วเขาก็หันไปทางเฮอร์ไมนี “เธอมีอะไรให้เราช่วยหรือ”

“พวกเธอควรระวังใส่เสื้อคลุมนะ ฉันเพิ่งมาจากตู้ข้างหน้า ไปถามคนขับรถไฟมา เขาบอกว่าเราจนจะถึงแล้ว เธอไม่ได้รู้กัน ใช่ไหม” เดี่ยวพวกเธอจะเจอเรื่องยุ่งตั้งแต่เรายังไม่ถึงโรงเรียนหรือ!”

“สแคบเบอร์สู้ะ ไม่ใช่เรา” รอนตอบทำหน้านิ่วคิ้วขมวดใส่เธอ “แล้วเธอจะกรุณาออกไปซะได้ไหม เราจะได้เปลี่ยนเสื้อ”

“ก็ได้ยะ -- ฉันเข้ามานี้ก็เพราะพวกคนข้างนอกทำตัวเป็นเด็ก ๆ วุ่นวายกันตามทางเดิน”
 เฮอริโวนี่ทำเสียงพูดพืดเหมือนจะจาม “แล้วเธอก็มีอะไรเบื่อนที่จุกด้วยยะรู้หรือเปล่า”
 (แฮร์รี พอตเตอร์ กับศิลาอาถรรพ์, หน้า 136-137)

ในตัวอย่างนี้ ใช้วัจนลีลาแบบเป็นกันเอง เนื่องจากว่าสถานการณ์ทางสังคม คือ ให้นอนกันภายนอกบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังเป็นแบบเพื่อนพูดกับเพื่อน แต่เป็นเพื่อนที่เพิ่งรู้จักกัน ลักษณะทางภาษาจึงมีความเป็นกันเอง เข้าใจง่าย และถ้อยคำแปลที่ได้ คือ คำว่า “หรือ” “ใช่ไหม” “ได้ไหม” “หรือเปล่า”

ตัวอย่างที่ 33 ประโยคที่มีการแปลเครื่องหมายปริศน์ เมื่อมีรูปประโยคขึ้นต้นด้วย
 หน่วยคำถามและหน่วยคำกริยา

“It is not to be supposed that you would be drawn to me whom you behold for the first time, as I behold you also. You have been forced into this marriage as much as I have. We have been helpless in this matter until now. Yet now that we are alone we may create our life according to our own desires. For myself, I wish to follow the new ways. I wish to regard you in all things as my equal. I shall never force you to anything. You are not my possession—my chattel. You may be my friend, if you will.”

These were the words I heard on my bridal night. At first I was amazed beyond understanding of their meaning. I equal to him? But why? Was I not his wife? If he did not tell me what to do, then who would? Was he not my master by law? No one had forced me to marry him—what else could I do if I did not marry? And how could I marry except as my parents arranged it? Whom could I marry if not the man to whom I had been betrothed all my life? It was all according to our custom. I did not see wherein lay any force.

(East Wind: West Wind, p. 23)

“ไม่ใช่เป็นเรื่องสมมติดอกนะที่เธอถูกดึงตัวมาให้อยู่กับฉัน เธอถูกบังคับให้เข้าสู่พิธีแต่งงานเช่นเดียวกับฉันเหมือนกัน ตราบจนกระทั่งบัดนี้ก็ยังเป็นสิ่งที่เราช่วยไม่ได้อยู่นั่นเอง แต่ว่าถ้าหากเราต่างคนต่างอยู่ เราจะสร้างสรรค์ชีวิตไปตามความปรารถนาของเราได้ดีกว่า สำหรับตัวฉันเองนั้น ฉันปรารถนาที่จะดำเนินทางใหม่และฉันปรารถนาที่จะให้เธอ

เป็นไปเช่นเดียวกับฉัน ฉันจะไม่บังคับเธอไม่ว่าในเรื่องใด ๆ เธอไม่จำเป็นจะต้องเป็นกรรมสิทธิ์ของฉันดอก เธอจะถือว่าเป็นมิตรคนหนึ่งของฉันก็ได้ ตามแต่ใจเธอเกิด" นี่เป็นถ้อยคำที่ฉันได้ยินได้ฟังในคืนวันแต่งงานของฉัน ตอนแรกฉันงุนงงไม่เข้าใจความหมาย ฉันดำเนินทางใหม่เช่นเดียวกับเขา? แต่ทำไมเล่า? ฉันไม่ได้เป็นภรรยาของเขา ดอกหรือ? ถ้าเขาไม่บังคับฉันไม่ว่าในเรื่องใด ๆ แล้ว ใครเล่าจะเป็นผู้บังคับ? เขาไม่ได้เป็นนายของฉันโดยนัยแห่งกฎหมายดอกหรือ? ไม่เห็นมีใครบังคับให้ฉันแต่งงานเลย - ถ้าฉันไม่ได้แต่งงานฉันจะไปเป็นอะไรต่อไปเล่า? และฉันจะไปแต่งงานเอาตามอำเภอใจได้อย่างไร? ถ้าหากว่าคุณพ่อคุณแม่ไม่จัดการ? ฉันจะไปแต่งงานกับใครก็ได้ ถ้าผิดไปจากชายคนที่ฉันได้หมั้นไว้กับเขาจนตลอดชีวิต ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปตามประเพณีนิยมทั้งสิ้น ฉันยังไม่เห็นว่าได้มีการบังคับกันที่ตรงไหนเลย

(ทาสประเพณี, หน้า 25-26)

จากตัวอย่างนี้ วัจนลีลาที่ใช้เป็นแบบสนธิสนม เนื่องจากสถานการณ์ทางสังคม คือ ใช้ในบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังเป็นแบบผู้พูดรำพึงพรรณนากับตัวเอง ดังนั้นลักษณะทางภาษาที่ใช้คือใช้ภาษาเข้าใจง่าย และแสดงถึงการตัดพ้อ เพื่อให้เหมาะกับสถานการณ์ในเรื่อง ถ้อยคำแปลของเครื่องหมายปริศนี จึงได้แก่คำว่า "ทำไมเล่า" "ดอกหรือ" "ใครเล่า" "อะไรต่อไปเล่า" "อย่างไร"

ตัวอย่างที่ 34 ประโยคที่มีการแปลเครื่องหมายปริศนี เมื่อมีรูปประโยคเป็นประโยคบอกเล่า

"In one month. Right squack in one month. Know what I'm gon'ta do? I'm gon'ta write to them old people that owns the place that we'll take it. An' Candy'll send a hundred dollars to bind her."

"Sure will," said Candy. "They got a good stove there?"

"Sure, got a nice stove, burns coal or wood."

"I'm gonna take my pup," said Lennie. "I bet by Christ he likes it there, by Jesus."

(Of Mice and Men, p. 61)

"อีกเดือนเดียว อีกเดือนเดียวแน่ ๆ เลย รู้ไหมว่าฉันจะทำอย่างไร ฉันจะเขียนจดหมายไปถึงตากับยายคุณนั้น บอกเขาว่าเราตกลงจะเอาละ แล้วให้แคนดี้ส่งเงินไปเป็นมัดจำสักร้อยเหรียญ"

“เอานี้” แคนดี้รับรอง “เรามีเตาผิงหรือเปล่านะ?”

“ฮึ มีสิ เตาดีเสียด้วย ใช้ได้ทั้งถ่านหินทั้งฟืน”

“กันจะเอาลูกหมาของกันไปด้วย” เลนนีบอก “กันพนักก็ได้ว่ามันต้องชอบที่นั่นแน่ ๆ
เขียวให้ตายสิ”

(เพื่อนยาก, หน้า 77)

จากตัวอย่างนี้ วัจนลีลาที่ใช้เป็นแบบเป็นกันเอง เนื่องจากสถานการณ์ทางสังคมคือใช้
ในบ้านพักคนงาน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังคือเพื่อนพูดกับเพื่อน ลักษณะทางภาษาคือ
ใช้คำที่มีความเป็นกันเอง เข้าใจง่าย โดยถ้อยคำแปลที่ได้คือคำว่า “หรือเปล่านะ” และ “ไหม”

ตัวอย่างที่ 35 ประโยคที่มีการแปลเครื่องหมายปริศนี เมื่อมีรูปประโยคเป็นประโยค
บอกเล่า

You weary not, My Sister? I will proceed, then!

Although I had been away so short a time, it seemed when I entered the
familiar gate that a hundred moons had waned since I passed through in my
bridal chair. I had hoped not a little then, and feared much. Now, although I
came back a married woman, with my braid wrapped into a coil and my
forehead bare of its girlhood fringe, still I knew that, after all, I was the same
girl, only more afraid and more lonely and far less hopeful.

(East Wind: West Wind, p. 35)

เธอยังไม่เบื่อที่จะฟัง **ดอกหรือ** แม่ น้องสาว? ถ้าเช่นนั้น ฉันจะได้เล่าให้ฟังต่อไป!
แม้ฉันจะจากบ้านไปเพียงชั่วระยะอันสั้น ก็รู้สึกเหมือนกับว่าได้นั่งเกี้ยวแต่งงานผ่านพ้น
ประตูบ้านนี้ไปนับด้วยเวลาดั่งร้อยเดือน ณ บัดนี้ฉันกลับเข้ามาในฐานะคนแต่งงานแล้ว
ผมเปียของฉันเปลี่ยนเป็นมวยหน้าผากไม่มีผมปกเหมือนอย่างเด็กหญิงอีกต่อไป จะ
อย่างไรก็ตาม ฉันก็รู้ตัวดีว่า ฉันยังเป็นเด็กหญิงคนเดิมนั่นเอง ผิดกันอยู่แต่ว่ามีความ
หวาดกลัวมากขึ้น ว่าเหว่มากขึ้น และมีความหวังน้อยลงเท่านั้น

(ทาสประเพณี, หน้า 42)

จากตัวอย่างนี้ วัจนลีลาที่ใช้เป็นแบบสนทนา เนื่องจากสถานการณ์ทางสังคมคือใช้
บ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังคือผู้พูดรำพึงรำพันกับตัวเอง ลักษณะทางภาษาที่ใช้จึงมี
ลักษณะเป็นการพรรณนาด้วยเช่นกัน นอกจากนั้นเนื้อเรื่องในนวนิยายเป็นการรำพึงพรรณนา ถ้อย

คำแปลที่ได้จึงเป็นถ้อยคำแปลที่ให้นวนิยายมากกว่าใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งถ้อยคำแปลที่ใช้คือ คำว่า “ดอกหรือ”

ตัวอย่างที่ 36 ประโยคที่มีการแปลเครื่องหมายปริศน์ เมื่อมีรูปประโยคเป็นคำ หรือวลี
George looked sharply at him. “What’d you take outa that pocket?”

“Ain’t a thing in my pocket,” Lennie said cleverly.

“I know there ain’t. You got it in your hand. What you got in your hand—hidin’ it?”

“I ain’t got nothin’, George. Honest.”

“Come on, give it here.”

Lennie held his closed hand away from George’s direction. “It’s on’y a mouse, George.”

“A mouse? A live mouse?”

“Uh-uh. Jus’ a dead mouse, George. I didn’ kill it. Honest! I found it. I found it dead.”

“Give it here!” said George.

“Aw, leave me have it, George.”

“Give it here!”

(Of Mice and Men, pp. 5-6)

จอร์จจ้องมองเขม็ง “จัดอะไรออกมาจากกระเป๋านะ?”

“ไม่มีอะไรเลยในกระเป๋ากัน” เลนนีพูดอย่างฉลาด

“รู้แล้วนะว่าไม่มี ก็แกกำมันอยู่ในมือแล้วนี่ ทำอะไรเอาไว้ในมือ—ซ่อนอะไรเอาไว้?”

“ไม่มีอะไรหรอกน่า จอร์จ จริง ๆ นะ”

“อย่าพูดมาก ส่งมานี่”

เลนนียื่นมือที่กำไว้หนีไปจากจอร์จ “หนูนะ จอร์จ”

“หนู? หนูเป็น ๆ ริ?”

“เอ่อ-เอ่อ หนูตายนะ จอร์จ กันไม่ได้กำมันตายหรอก สบตาก็ได้! กันจะมัวมัวมันตายอยู่แล้ว”

“ส่งมานี่” จอร์จบอก

“โอ้ ให้กันเก็บมันไว้เถอะน่า จอร์จ”

“ส่งมานี่!”

(เพื่อนยาก, หน้า 6)

จากตัวอย่างข้างต้น วัจนลีลาที่ใช้ในบทสนทนานี้มีลักษณะสนทสนม กล่าวคือใช้ในสถานการณ์ทางสังคมที่เป็นแบบคุ้นเคย ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังคือการสนทนากันระหว่างเพื่อนสนิท ลักษณะทางภาษาที่ใช้คือจะได้ถ้อยคำแปลที่สั้น ๆ เข้าใจง่าย ถ้อยคำแปลที่ใช้จึงได้แก่คำว่า “รี”

การวิเคราะห์และความถี่ของเครื่องหมายอัศเจรีย์

จากข้อมูลของถ้อยคำแปลของเครื่องหมายอัศเจรีย์ ที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมด 235 คำ จากนวนิยายแปลทั้ง 6 เรื่องนั้น เมื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาความถี่ของถ้อยคำแปลพบว่า เครื่องหมายอัศเจรีย์ จะถูกแปลให้เป็นอนุภาคคำลงท้าย หรือรูปคำสั้น ๆ เช่น ชี ชะ นะ รี หรือถูกแปลเป็นข้อความที่ไม่สมบูรณ์ เช่น ช่าง...เสียจริง ๆ เจียว หรือถูกแปลให้อยู่ในลักษณะเชิงคำถาม เช่น อะไรกัน และจะถูกแปลให้เป็นลักษณะเชิงขอร้อง เช่น หนอ เป็นต้น นอกจากนั้น วัจนลีลาที่ใช้ในนวนิยายทั้ง 6 เรื่องนั้นจะมีลักษณะแบบเป็นกันเอง และแสดงความสนทสนม เนื่องจากบทสนทนาในนวนิยายมักปรากฏว่าผู้ใหญ่พูดกับผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่พูดกับเด็ก และเด็กพูดกับเด็ก หรือคนในครอบครัวเดียวกันสนทนากัน

ตารางที่ 8 ความถี่ของถ้อยคำแปลของเครื่องหมายอัศเจรีย์ เมื่อแบ่งตามวัจนลีลา

วัจนลีลาและถ้อยคำแปลของเครื่องหมายอัศเจรีย์					
แบบหารือ	จำนวน	แบบสนทสนม	จำนวน	แบบเป็นกันเอง	จำนวน
กระมัง	1	ไง	4	จริง ๆ	2
แคไหน	2	จังเลย	2	จัง	5
ช่าง..จริง	2	ช่าง..เสียอะไร	3	ช่าง..เสียจริง ๆ เจียว	1
ช่าง..จริง ๆ	1	ช่าง..เสียเลย	3	ช่าง..เสียจริงเจียว	1
ช่าง..อะไรเช่นนั้น	1	ชะ	2	ช่าง..เสียเหลือเกิน	1
ช่าง..อะไรอย่างนี้	1	จี	16	ช่าง..เหลือเกิน	1
เช่นนั้น	1	จินะ	1	เจียว	2
ด้วยซ้ำ	3	ซี	6	ด้วยซ้ำไป	1
ด้วยเถิด	1	เถอะ	2	ดอกนะ	1

ตารางที่ 8 (ต่อ)

วจนลีลาและถ้อยคำแปลของเครื่องหมายอัศเจรีย์					
แบบหาหรือ	จำนวน	แบบสนิทสนม	จำนวน	แบบเป็นกันเอง	จำนวน
ต่างหาก	1	นะ	6	เถิด	5
ถ่ายเดียว	1	นะซี	1	ทำไม...อย่างนี้	1
ทีเดียว	13	นะนะ	1	เทียวนะ	3
เพียงนี้	1	นะนี่	1	นะ	10
เพียงไร	1	นะวี	1	นั่นแหละ	2
เลยหรือ	1	นะสิ	2	นี่	4
เล่า	1	นี่นะ	1	แน่	1
แล้วหรือ	1	นี่สิ	1	แน่ ๆ แล้ว	1
เสียด้วย	1	ยังงั้นนะ	1	พิลึก	1
เสียนี้กระไรเลย	1	ยังงั้นวี	1	ยังงั้น	2
เสียเหลือเกิน	1	ยังงั้นแหละ	1	ยังงี้	2
หนอ	1	ยังงั้นกัน	1	สิ	4
เหลือเกิน	6	ยังงั้นนะ	1	เสียแล้ว	2
ไหม	1	ยังงั้นะ	1	เสียอีก	1
อย่างนี้	1	วี	5	หน้อย	3
อะไรเช่นนั้น	1	เราะะ	6	หรือไง	1
อะไรเช่นนั้น	2	ละ	4	อย่างนี้เจียวนะ	1
		ละะ	3	อย่างนี้แหละ	1
		ละก็	2	อย่างไรกัน	1
		ละนี่	2	อะไรกัน	1
		เลย	10	อะไรนะ	2
		เลยซี	1	อะไรอย่างนั้น	1
		เลยน่า	1	อะไรอย่างนี้	3
		หน้อยสิ	1	อูแม่เจ้า ช่าง...เหลือเกิน	1
		หรรอก	7	อูแม่เจ้า...ทีเดียว	1

ตารางที่ 8 (ต่อ)

วจนลีลาและถ้อยคำแปลของเครื่องหมายอัศเจรีย์					
แบบหรือ	จำนวน	แบบสนิทสนม	จำนวน	แบบเป็นกันเอง	จำนวน
		หรอกนะ	1	เอ้ย	4
		เหรอ	9		
		อะไกันนี้	1		
		อะไนั้นะ	1		
รวม	48	รวม	113	รวม	74

ตัวอย่างข้อความแปลที่มีการแปลเครื่องหมายอัศเจรีย์
ตัวอย่างที่ 37 ประโยคที่มีการแปลเครื่องหมายอัศเจรีย์ เมื่อถ้อยคำแปลเป็นอนุภาค
คำลงท้าย

From his pocket Carlson took a little leather thong. He stooped over and tied it around the old dog's neck. All the men except Candy watched him. "Come boy. Come on, boy," he said gently. And he said apologetically to Candy, "He won't even feel it." Candy did not move nor answer him. He twitched the thong. "Come on, boy." The old dog got slowly and stiffly to his feet and followed the gently pulling leash.

Slim said, "Carlson."

"Yeah?"

"You know what to do."

"what ya mean, Slim?"

"Take a shovel," said Slim shortly.

"Oh, sure! I get you." He led the dog out into the darkness.

(Of Mice and Men, p. 48)

คาร์ลสันล้วงสายหนังขึ้นมาจากกระเป๋า เขาก็มลกล่ามคอหมาแก่นั้นด้วยสายหนัง ทุกคนในห้องนอกจากแคนดี้จึงมองดูเขา "มา ไปกันเถอะ" เขาพูดอย่างอ่อนหวาน แล้ว เขาก็บอกแคนดี้เป็นเชิงขอโทษ "มันจะไม่รู้สึกอะไรจนนิดเดียว" แคนดี้ไม่เคลื่อนไหวเลย

และไม่ตอบอะไรด้วย คาร์ลสันกระตุกสายหนัง “ไปเถอะ” หมาแก้มลุกขึ้นอย่างช้าๆ และลำบาก แล้วก็เดินตามสายหนังที่คาร์ลสันจูงไปค่อยๆ

สลิมเรียก “คาร์ลสัน”

“หือ?”

“แกรู้แล้ววี่วี่ว่าแกจะต้องทำยังไง”

“แกหมายความว่ายังไง สลิม?”

“เอาพลั่วไปด้วยอันนึง” สลิมพูดสั้นๆ

“เออ เนซี! กันเข้าใจแล้ว” ว่าแล้วเขาก็จูงหมาหายไปในความมืด

(เพื่อนยาก, หน้า 59-60)

จากตัวอย่างที่ 37 วัจนลีลาที่ปรากฏในตัวอย่างนี้เป็นแบบสนทสนม เนื่องจากสถานการณ์ทางสังคมคือใช้ในที่ทำงาน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังคือเป็นการสนทนากันระหว่างเพื่อน ลักษณะทางภาษาที่ใช้คือใช้คำที่สั้น เข้าใจง่าย เป็นแบบเป็นกันเอง ถ้อยคำแปลที่ได้คือคำว่า “ซี” เพื่อแสดงถึงการเน้นย้ำให้หนักแน่นขึ้น

ตัวอย่างที่ 38 ประโยคที่มีการแปลเครื่องหมายอัศเจรีย์ เมื่อถ้อยคำแปลเป็นอนุภาค คำลงท้าย

“Well, you are a funny child!” exclaimed Clara. “You were expressly sent for to come here and to remain with me and share my lesson; there will be some fun about them now as you cannot read, something new to do, for often they are dreadfully dull, and I think the morning will never pass away.”

(Heidi, p. 66)

“เธอเป็นคนแปลกนะ” คลาราโพล่งออกมา “เขาพาเธอมาอยู่กับฉัน ให้เรียนหนังสือกับฉันตั้งแต่นี้ไปฉันคงสนุกนะ เพราะเธออ่านหนังสือไม่ออกเลย ดีละ จะได้มีอะไรเปลี่ยนแปลงเสียบ้าง บทเรียนของฉันน่าเบื่อจะตายไป ฉันถึงรู้สึกอยู่ตลอดเวลาว่าช่วงเช้าช่วงผ่านไประหว่างเชื่องช้าเสียเหลือเกิน

(ไฮดี้, หน้า 72)

จากตัวอย่างนี้ วัจนลีลาที่ใช้เป็นแบบเป็นกันเอง เนื่องจากสถานการณ์ทางสังคม ใช้ในบ้าน แต่ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังเป็นแบบคนที่เพิ่งรู้จักกัน ในฐานะที่เลี้ยงพูดกับเด็ก ลักษณะทางภาษาที่ใช้จึงสั้น เรียบง่าย แสดงถึงความเป็นกันเอง และเป็นถ้อยคำแปลที่มักใช้กับเด็ก จึงได้ถ้อยคำแปลว่า “นะ” แทนการใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์

ตัวอย่างที่ 39 ประโยคที่มีการแปลเครื่องหมายอัศเจรีย์ เมื่อถ้อยคำแปลเป็นอนุภาค คำลงท้าย

"Is it so very bad? Oh, is it?" Mary heard her say.

"Awfully," the young man answered in a trembling voice. "Awfully, Mrs. Lennox. You ought to have gone to the hills two weeks ago."

The Mem Sahib wrung her hands.

"Oh, I know I ought!" she cried. "I only stayed to go to that silly dinner party.

What a fool I was!"

(The Secret Garden, p. 5)

"มันร้ายแรงขนาดนั้นเชียวรีคะ ขนาดนั้นเชียวหรือ" แมรีได้ยินเสียงมารดาถาม

"ร้ายจริง ๆ" ชายหนุ่มตอบด้วยเสียงสั่น ๆ "ร้ายจริง ๆ ครับคุณนายเลนnox คุณควรขึ้นไปบนเขาตั้งแต่สองอาทิตย์ที่แล้ว"

นายผู้หญิงประสานมือเข้าด้วยกันและบิดไปมา

"รู้จ๊ะ ฉันรู้" เธอร้อง "ฉันอยู่ต่อเพราะอยากไปงานเลี้ยงเท่านั้นเอง โอ้! ใจจริง ๆ ฉันนี่!"

(ในสวนรัก, หน้า 4)

จากตัวอย่างนี้ วัจนลีลาเป็นแบบเป็นกันเอง เนื่องจากสถานการณ์ทางสังคมคือใช้ในบ้าน แต่ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังเป็นแบบนายพูดกับบ่าว ซึ่งแม้ว่าจะเป็นบ่าวที่รับใช้มานาน แต่คำนึงถึงสถานะทางสังคมระหว่างนายกับบ่าว จึงเป็นวัจนลีลาแบบเป็นกันเองไม่ใช่ วัจนลีลาแบบสนิทสนม ลักษณะทางภาษาที่ใช้คือใช้คำที่สั้น กระชับ โดยถ้อยคำแปลที่ใช้คือคำว่า "นี่" นอกจากนั้นถ้อยคำแปลยังแฝงถึงความตื่นตระหนกด้วย เนื่องจากเนื้อเรื่องในนวนิยายนั่นเอง กล่าวคือขณะนั้นเกิดโรคระบาดขึ้น

ตัวอย่างที่ 40 ประโยคที่มีการแปลเครื่องหมายอัศเจรีย์ เมื่อถ้อยคำแปลเป็นอนุภาค คำลงท้าย

My blood rose to my face. I cannot remember when I did not know of birth and motherhood. The desire for sons in a household like ours, where my father had three concubines whose sole interest was in the conceiving and bearing of children, was too ordinary to contain any mystery. Yet the thought of this for myself—but my mother did not even see my hot cheeks. She sat absorbed in meditation and fell to toying again with the watermelon seeds.

"There is only on thing," she said finally, "he has been abroad to foreign lands. He has even studied foreign medicines. I do not know—but enough! Time reveals all. You are dismissed."

(East Wind:West Wind, p. 10)

โลหิตจืดขึ้นหน้าฉัน ฉันจำไม่ได้เสียแล้วว่า ฉันมีความรู้สึกนึกคิดในเรื่องการคลอดบุตร และการเป็นแม่คนตั้งแต่เมื่อไร ความปรารถนาที่จะมีบุตรชายในครอบครัวอย่างบ้าน ของฉัน ซึ่งคุณพ่อมีภรรยาน้อยสามคนก็ล้วนแต่มีความปรารถนาอย่างนี้ทั้งนั้น จึงนับว่า เป็นเรื่องที่ไม่ปิดบัง เป็นเรื่องสามัญซึ่งแม้แต่เด็ก ๆ ก็ย่อมทราบ แม้กระนั้นก็ตามโลหิตยัง จืดขึ้นหน้าฉันจนแดงกำ แต่คุณแมมิได้สังเกตในข้อนี้ ท่านนั่งนิ่งเป็นเชิงใช้ความคิด ครั้น แล้วก็หันไปเกล็ดเม็ดแดงโมต่อไป

"อีกประการหนึ่ง" ท่านเอ่ยขึ้นในที่สุด "เขาได้เคยไปต่างประเทศมา เขาได้ไปเล่าเรียน วิชาแพทย์มาจากต่างประเทศ แม่ไม่ทราบว่า...แต่ว่าพอแล้วละ! ไม่มีเวลาแล้ว ไปเกิด ลูก"

(ทาสประเพณี, หน้า 8)

ในตัวอย่างนี้ วัจนลีลาที่ใช้มีลักษณะสนิทสนม เนื่องจากสถานการณ์ทางสังคมใช้ใน ครอบครัวเดียวกัน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังเป็นแบบแม่พูดกับลูก ลักษณะทางภาษาที่ใช้ มีการใช้คำที่เป็นธรรมชาติ แสดงถึงจะมีการละคำพูดไว้ในฐานที่เข้าใจมากกว่า โดยถ้อยคำแปลที่ได้คือ คำว่า "ละ" ซึ่งแสดงถึงการเน้นว่าต้องการพอเท่านั้นจริง ๆ

ตัวอย่างที่ 41 ประโยคที่มีการแปลเครื่องหมายอัศเจรีย์ เมื่อถ้อยคำแปลเป็นข้อความไม่ สมบูรณ์

"My word! She's a plain little piece of goods!" she said. "And we'd heard that her mother was a beauty. She hasn't handed much of it down, has she, ma'am?"

"Perhaps she will improve as she grows older," the officer's wife said good-naturedly. "If she wee not so sallow and had a nicer expression...her features are rather good. Children alter so much."

(The Secret Garden, p. 12)

"กรรม! เด็กนี้ช่างหน้าตาธรรมดาเสียจริง ๆ เชียว" เธอว่า "เราเคยได้ยินแต่ว่าแม่เธอ สวยขนาดไหน ช่างไม่โยนความสวยมาให้เลยนะคะคุณนาย"

“โตขึ้นอาจจะสวยขึ้นก็ได้เนะ” ภรรยานายทหารพูดอย่างอารมณ์ดี “ถ้าเธอจะไม่ซีดนัก และมีสีหน้าที่น่าดูกว่านี้สักหน่อย รูปหน้าเธอดีเสียวละ เด็กยังเปลี่ยนได้อีกแยะนะจ๊ะ”

(ในสวนรัก, หน้า 13)

จากตัวอย่างที่ 41 ลักษณะวัจนลีลาที่ใช้เป็นแบบเป็นกันเอง เนื่องจากสถานการณ์ทางสังคมเป็นแบบคนที่รู้จักคุ้นเคยพูดคุยกัน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังเป็นแบบเพื่อนพูดกับเพื่อน ลักษณะทางภาษาที่ใช้เป็นคำที่เข้าใจง่าย และมีลักษณะเป็นคำอุทาน ผู้แปลใช้ถ้อยคำแปลว่า “ช่าง...จริง ๆ เสียว” ซึ่งเป็นการย้ำอารมณ์ความรู้สึกในข้อความแปล

ตัวอย่างที่ 42 ประโยคที่มีการแปลเครื่องหมายอัศเจรีย์ เมื่อถ้อยคำแปลเป็นข้อความไม่สมบูรณ์

That science again? It made me think of my brother. For the sake of that science he is still in these foreign countries, eating their food and drinking their water to which his body is not accustomed by birth. I became very curious to see this science and know what it looks like. But when I said this my husband laughed a great deal.

“What a child you are!” he cried, teasing me. “It is not a thing you can handle or touch or take in your hands to examine like a toy.”

(East Wind: West Wind, p. 53)

วิทยาศาสตร์อีกแล้ว! ทำให้ฉันคิดถึงพี่ชายของฉันเหลือเกิน เพราะวิทยาศาสตร์นี้แหละ จนกระทั่งบัดนี้เขายังคงอยู่ในต่างประเทศ ยังรับประทานอาหารแบบของต่างประเทศ ดื่มน้ำของต่างประเทศซึ่งตัวเองไม่คุ้นเคยมาแต่กำเนิดเลย ฉันอยากจะรู้จะเห็นวิทยาศาสตร์เหลือเกินว่ามันเป็นอย่างไร แต่เมื่อฉันเอ่ยปากออกมาดังนี้ สามีสของฉันหัวเราะเสียดายใหญ่

“เธอนี่ช่างเป็นเด็กทารกเสียจริงเจียว!” เขาร้องลัพยอกฉัน “วิทยาศาสตร์มันไม่ใช่มีตัวมีตนให้เธอจับต้องลูบคลำ หรือหยิบเอาขึ้นมาดูได้เหมือนอย่างตุ๊กตานีนา”

(ทาสประเพณี, หน้า 68-69)

จากตัวอย่างนี้ วัจนลีลาที่ปรากฏในข้อความ เป็นแบบสนทนา เนื่องจากสถานการณ์ทางสังคมเป็นการสนทนากันในครอบครัวเดียวกัน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังเป็นแบบสามีกับภรรยาพูดกัน ลักษณะทางภาษาที่ใช้จึงสั้น และละไว้ในฐานที่เข้าใจ มีลักษณะเป็นคำอุทาน ถ้อยคำแปลที่ได้แสดงถึงการย้ำอารมณ์ความรู้สึก คือ “ช่าง...จริงเจียว”

ตัวอย่างที่ 43 ประโยคที่มีการแปลเครื่องหมายอัศเจรีย์ เมื่อถ้อยคำแปลเป็นข้อความไม่สมบูรณ์

After the first words of greeting had been exchanged grandma broke out into lively expressions of admiration. "What a magnificent residence you have, Uncle! I could hardly have believed it was so beautiful! A king might well envy you! And how well my little Heidi looks—like a wild rose!" she continued, drawing the child towards her and stroking her fresh pink cheeks. "I don't know which way to look first, it is all so lovely! What do you say to it, Clara, what do you say?"

Clara was gazing round entranced; she had never imagined, much less seen, anything so beautiful. She gave vent to her delight in cries of joy. "O grandmamma," she said, "I should like to remain here forever."

(Heidi, pp. 210-211)

คุณย่ารู้สึกพอใจกับบรรยากาศรอบตัวมาก ท่านเอ่ยชมขึ้นว่า "ช่างเป็นที่ที่น่าอยู่เหลือเกิน! คุณอาร์ม ฉันแทบจะไม่เชื่อเลยว่าที่นี่จะสวยถึงเพียงนี้ แม้แต่คนรวยที่สุดก็ต้องอิจฉาคุณนะนี่ แล้วคุณไฮดี้ แม่หนูน้อยของคุณมีความสุขแค่ไหน" ว่าแล้วย่าก็เอามือตบแก้มสีกุหลาบของไฮดี้เบา ๆ "หนูรู้สึกยังไงคลารา ที่นี่น่าอยู่มากใช่ไหมลูก" คลารามีความสุขมาก เธอไม่เคยนึกมาก่อนเลยว่าจะมีสถานที่ที่สวยงามถึงเพียงนี้อยู่ "สวยเหลือเกินค่ะคุณย่า แหม หนูอยากอยู่ที่นี่กับไฮดี้ตลอดไปจ้ะเลย"

(ไฮดี้, หน้า 217)

จากตัวอย่างข้างต้น วัลเจลีลาที่ใช้เป็นแบบหรือ เนื่องจากสถานการณ์ทางสังคมเป็น การพูดคุยระหว่างคนที่ไม่เคยพบกันมาก่อน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังเป็นแบบคนที่เพิ่งรู้จักกัน ลักษณะทางภาษา จึงค่อนข้างเป็นกลางและสุภาพ ในตัวอย่างนี้ถ้อยคำแปลที่ได้มีลักษณะ เป็นข้อความที่ไม่สมบูรณ์ ในการกล่าวอ้างถึงพรรณนาและเน้นย้ำสิ่งนั้นเป็นอย่างไร คือใช้คำว่า "ช่าง...เหลือเกิน"

ตัวอย่างที่ 44 ประโยคที่มีการแปลเครื่องหมายอัศเจรีย์ เมื่อถ้อยคำแปลมีลักษณะเชิงคำถาม

George stood up and threw the mouse as far as he could into the darkening brush, and then he stepped to the pool and washed his hands. "You crazy fool.

Don't you think I could see your feet was wet where you went across the river to get it?" He heard Lennie's whimpering cry and wheeled about. "Blubberin' like a baby!" Jesus Chris! A big guy like you." Lennie's lip quivered and tears started in his eyes. "Aw, Lennie!" George put his hand on Lennie's shoulder. "I ain't takin' it away jus' for meanness. That mouse ain't fresh, Lennie; and besides, you've broke it pettin' it. You get another mouse that's fresh and I'll let you keep it a little while."

(Of Mice and Men, p. 9)

จอร์จลุกขึ้นยืน ขว้างหนูเข้าไปในพุ่มไม้มีดตะค่อม ๆ ให้ไกลที่สุดเท่าที่จะทำได้ แล้วเขาก็ก้าวไปที่แอ่งน้ำ จัดการล้างมือ "แกมันโง่บัดซบ ไม่คิดบ้างหรือว่ากันแลเห็นดินแฉะเปียก ตอนบุกข้ามน้ำไปเก็บหนูกลับมา" เขาได้ยินเสียงเลนนี่ร้องไห้ดัง ๆ จึงหมุนตัวกลับมา "ร้องไห้เหมือนเด็ก ๆ **ยังงั้นรี** ให้ตายซี! โตเป็นควายอย่างแกแล้ว" ริมฝีปากเลนนี่สั่น นัยน์ตามีน้ำตาคลอ "เสียบเสียน่า เลนนี่!" จอร์จเอามือวางลงบนไหล่เลนนี่ "ไม่ใช่ว่ากันใจร้ายอะไรหรอกที่เอาหนูแกลไป หนูนั้นมันเหม็นบูด เลนนี่ และนอกจากนี้ แกก็ลืบล้างมันเสียตัวท่วมไปหมดแล้ว เอาไว้ให้แกได้หนูมาใหม่อีกตัว กันจะให้แกเก็บเอาไปเล่นสักพักหนึ่ง"

(เพื่อนยาก, หน้า 10-11)

ในตัวอย่างนี้ วัจนลีลาที่ใช้มีลักษณะเป็นแบบสนธิสนม เนื่องจากสถานการณ์ทางสังคมที่ใช้เป็นการใช้ในสถานที่ที่คุ้นเคย ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟังเป็นแบบเพื่อนพูดกับเพื่อน และลักษณะทางภาษาเป็นแบบสั้น เรียบง่าย เป็นกันเอง โดยถ้อยคำแปลที่ได้มีลักษณะเชิงคำถาม เนื่องจากเนื้อเรื่องในนวนิยาย ได้แก่ว่า "ยังงั้นรี"

ตัวอย่างที่ 45 ประโยคที่มีการแปลเครื่องหมายอัศเจรีย์ เมื่อถ้อยคำแปลมีลักษณะเชิงคำถาม

The old woman raised her head and felt for the hand that the child held out to her, and when she had found it, she passed her own over it thoughtfully for a few seconds, and then said, "Are you the child who lives up with Alm-Uncle, are you Heidi"

"Yes, yes," answered Heidi, "I have just come down in the sleigh with grandfather."

"Is it possible! Why your hands are quite warm! Brigitta, did Alm-Uncle come himself with the child?"

(Heidi, p. 42)

ยายเผยหน้าขึ้นและคลำหามือที่ไธดี้ยื่นไปให้ เมื่อพบแกกุ่มมือของเด็กน้อยอยู่ครู่หนึ่ง แล้วพูดว่า "หนูเป็นเด็กที่อยู่กับลุงอาล์มใช่ไหม หนูไธดี้ไธรีเปล่าจ๊ะ"

"ใช่จ๊ะ หนูเพิ่งนั่งเลื่อนลงมากับปู่เมื่อไม่กี่นี้จ๊ะ"

"เอ๊ะเป็นไปได้ยังงั้นกัน มือหนูยังอุ่นอยู่เลย บริกิตต์ ลุงอาล์ม มากับหนูนี่จริง ๆ รึ"

(ไธดี้, หน้า 45)

จากตัวอย่างข้างบนเช่นกัน มีวัจนลีลาแบบเป็นสนธิสนม เนื่องจากสถานการณ์ทางสังคม ใช้ในบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังเป็นแบบคุ้นเคย คือยายพูดกับหลาน ลักษณะทางภาษาที่ใช้คือมีการใช้ถ้อยคำแปลที่มีลักษณะในเชิงคำถามแทนการใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ โดยถ้อยคำแปลที่ได้คือคำว่า "ยังงั้นกัน" ซึ่งเป็นภาษาที่เป็นธรรมชาติ

ตัวอย่างที่ 46 ประโยคที่มีการแปลเครื่องหมายอัศเจรีย์ เมื่อถ้อยคำแปลมีลักษณะเชิงคำถาม

But on the edge of town, drills were driven out of his mind by something else. As he sat in the usual morning traffic jam, he couldn't help noticing that there seemed to be a lot of strangely dressed people about. People in cloaks. Mr.Dursley couldn't bear people who dressed in funny clothes – the get-ups you saw on young people! He supposed this was some stupid new fashion. He drummed his fingers on the steering wheel and his eyes fell on a huddle of these weirdos standing quite close by. They were whispering excitedly together. Mr. Dursley was enraged to see that a couple of them weren't young at all; why, that man had to be older than he was, and wearing an emerald-green cloak! The nerve of him! But then it struck Mr. Dursley that this was probably some silly stunt—these people were obviously collecting for something...yes, that would be it. The traffic moved on, and a few minutes later, Mr.Dursley arrived in the Grunnings car park, his mind back on drills.

(Harry Potter and the Philosopher's Stone, p. 8)

แต่เมื่อเข้ามาใกล้เมือง เขาก็ลืมเรื่องสวานไปเพราะมีเรื่องอื่นให้ต้องคิดแทน ระหว่างที่
นั่งอยู่ในรถที่จอดนิ่งในการจราจรอันติดขัดตามปกติ ตอนเข้านั้น เขาก็สังเกตเห็นว่ามี
ผู้คนแต่งตัวแปลก ๆ ผ่านไปผ่านมาจำนวนมาก เป็นคนใส่เสื้อคลุมตัวหลวมยาว นาย
เดอร์สลีย์ทบทวนทุกคนแต่งตัวตลก ๆ ไม่เข้าท่าไม่ได้เลย ประเภทเสื้อผ้าประหลาดพิสดารที่
พวกหนุ่มสาวชอบแต่งกันนั่นแหละ! เขาคิดว่านี่ก็คงเป็นแฟชั่นใหม่ไฉ่ ๆ อีกแล้ว เขาเคาะ
นิ้วบนพวงมาลัย สายตามองไปที่พวกเพื่อนเหล่านี้ที่ยืนอยู่ใกล้ ๆ พวกนั้นกระซิบ
กระซิบกันด้วยท่าทางตื่นเต้น นายเดอร์สลีย์รู้สึกหัวเสีย เมื่อเห็นว่าพวกนั้นสองคนไม่ใช่
คนหนุ่มสาวสักหน่อย ตามูชายนั้นต้องอายุมากกว่าเขาแน่ ๆ แล้วยังใส่เสื้อคลุมสีเขียว
มรกตอีก! เสียสติไปแล้วหรือไง! แต่แล้วนายเดอร์สลีย์ก็คิดขึ้นมาได้ว่านี่อาจเป็นการ
เล่นสนุกที่ไม่ค่อยเข้าท่าสักเท่าไร – คนพวกนี้อาจกำลังเรียไรเงินเพื่อทำอะไรสักอย่าง...
ใช่แล้ว ต้องเป็นอย่างนั้นแน่ ๆ การจราจรค่อย ๆ เคลื่อนตัว และไม่กี่นาทีต่อมา นาย
เดอร์สลีย์ก็ไปถึงที่จอดรถของบริษัทกรีนิงส์ แล้วเขาก็กลับไปคิดเรื่องสวานตามเดิม

(แฮร์รี พอตเตอร์ กับศิลาอาถรรพ์, หน้า 13-14)

จากตัวอย่างนี้ วัจนลีลาที่ใช้เป็นแบบสนธิสนม เนื่องจากสถานการณ์ทางสังคม คือใช้
นอกบ้าน แต่ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังเป็นการพูดรำพึงรำพันกับตัวเองของตัวละคร
ลักษณะทางภาษาที่ใช้จึงสั้น กระชับ เป็นธรรมชาติ โดยใช้ถ้อยคำแปลว่า "หรือไง" แทนการใช้
เครื่องหมายอัศเจรีย์

ตัวอย่างที่ 47 ประโยคที่มีการแปลเครื่องหมายอัศเจรีย์ เมื่อถ้อยคำแปลมีลักษณะเชิง
คำถาม

"I'm Mrs. Medlock's servant," she said stoutly. "An' she's Mr. Craven's—but I'm
to do the housemaid's work up here an' wait on you a bit. But you won't need
much waitin' on."

"Who is going to dress me?" demanded Mary.

Martha sat up on her heels again and stared. She spoke in broad Yorkshire in
her amazement.

"Canna' tha' dress thyself!" she said.

"What do you mean? I don't understand your language," said Mary.

"Eh! I forgot," Martha said. "Mrs. Medlock told me I'd have to be careful or you wouldn't know what I was sayin'. I mean can't you put on your own clothes?"

(The Secret Garden, p. 25)

"หนูเป็นคนของคุณเมดลอค" เธอพูดอย่างซึ้งซัง "แล้วเธอก็เป็นคนของคุณเครเวน -- แต่หนูมีหน้าที่ทำงานข้างบนนี้ และรับใช้คุณหนูนิดหน่อย แต่คุณหนูคงไม่ต้องการให้ใครดูแลมากนักหรอก"

"แล้วใครจะแต่งตัวให้ฉันล่ะ" แมรี่ถาม

มาร์ธาลุกขึ้นนั่งคุกเข่าจ้องดูแมรี่ พยายามพูดด้วยสำเนียงยอร์กเชอร์อย่างชัดเจน ด้วยความประหลาดใจว่า

"คุณหนูแต่งตัวเองไม่เป็นหรือ!" เธอถาม

"ไหนพูดชัด ๆ ฉันไม่เข้าใจที่เธอพูด" แมรี่ว่า

"อ้อ! ลืมไป คุณเมดลอคบอกว่า หนูต้องพูดอย่างระวังหน่อยมิฉะนั้นคุณหนูจะไม่เข้าใจภาษาของหนู หนูหมายความว่า คุณหนูแต่งตัวไม่เป็นหรือคะ"

(ในสวนรัก, หน้า 28)

จากตัวอย่างนี้ วัจนลีลาที่ใช้เป็นแบบกันเอง เนื่องจากสถานการณ์ทางสังคม คือใช้ในบ้าน แต่ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังเป็นแบบพี่เลี้ยงพูดกับเด็ก โดยผู้พูดและผู้ฟังเพ็ญรู้จักกัน ดังนั้นลักษณะทางภาษาจึงสั้น เป็นธรรมชาติและมักใช้กับเด็ก ถ้อยคำแปลที่ได้คือคำว่า "หรือ" ซึ่งแสดงถึงความเป็นกันเอง

ตัวอย่างที่ 48 ประโยคที่มีการแปลเครื่องหมายอัศเจรีย์ เมื่อถ้อยคำแปลมีลักษณะเชิงคำถาม

The Earl awakened from his reverie with a start.

"What!" he said. "Are we here?"

"Yes," said Fauntleroy. "Let me give you your stick. Just lean on me when you get out."

"I am not going to get out," replied his lordship brusquely.

"Not—not to see Dearest?" exclaimed Fauntleroy with astonished face.

"'Dearest' will excuse me," said the Earl dryly. "Go to her and tell her that not even a new pony would keep you away."

(Little Lord Fauntleroy, pp. 142-143)

ท่านเอิร์ลตื่นจากภวังค์

“อะไรกัน ถึงแล้วหรือนี่”

“ถึงแล้วครับ นี่ครับไม้เท้าของคุณปู่ ค่อย ๆ ก้าวลงมานะครับ เท้าบาผมนี่” แบทบอก

“ปู่ไม่ลงดอก” คุณปู่ตอบด้วยน้ำเสียงค่อนข้างห้วน

“อ้าว คุณปู่ไม่ลงพบกับสุดที่รักก่อนหรือครับ” ฟอนเต็ลรอยร้อง สายตาบอกถึงความฉงน

“สุดที่รักของเจ้าคงอภัยให้ปู่” เอิร์ลแห่งโดรินคอร์ทตอบเสียงพรัว “ไปเถอะ ไปหาแม่ของเจ้า บอกหล่อนเสียด้วยว่าแม้แต่ลูกม้าตัวใหม่ก็ยังไม่อาจรั้งเจ้าเขาไว้ได้”

(ลอร์ดน้อยฟอนเต็ลรอย, หน้า 189)

จากตัวอย่างนี้ วัจนลีลาที่ใช้เป็นแบบสนธิสนม เนื่องจากสถานการณ์ทางสังคมเป็นแบบคนในครอบครัวเดียวกันพูดคุยกัน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟังเป็นแบบปู่พูดกับหลาน และลักษณะทางภาษาจึงเป็นธรรมชาติ และถ้อยคำที่ใช้จึงสั้น เข้าใจง่าย ได้แก่คำว่า “อะไรกัน”

ตัวอย่างที่ 49 ประโยคที่มีการแปลเครื่องหมายอัศเจรีย์ เมื่อถ้อยคำแปลมีลักษณะเชิงขอร้อง

Now began a most difficult time for me. Hitherto I had been a person of little importance in my husband's family. I had been merely the wife of one of the younger sons. I had had almost no share in the family life since we moved away from the great home. Twice I had gone at stated seasons to pay my respects and serve tea to my husband's mother, but she had treated me negligently, although not unkindly. Now suddenly I became as a priestess of destiny. Within me I bore the hope of the family, an heir. My husband was one of six sons, none of whom had male offspring. Should my child be a son, therefore, he would rank next to my husband's eldest brother in the family and the clan, and he would be the heir to the family estates. Oh, it is the sorrow of a mother that her son is hers for but the first few brief days! Too soon he must take his place in the great family life. My son can be mine such a short, short while! O Kwan-yin, protect my little child!

(East Wind: West Wind, p. 56)

ที่นี้ถึงคราวลำบากที่สุดสำหรับฉัน แต่ก่อนร่อนชะไรฉันเป็นคนที่มีความสำคัญน้อยในครอบครัวของสามีฉัน ฉันเคยเป็นเสมอเพียงภรรยาของบุตรชายคนเล็ก ฉันเกือบจะไม่มี

ส่วนรู้เห็นอะไรเลยในชีวิตครอบครัว นับตั้งแต่เราย้ายออกจากบ้านใหญ่มาแล้ว ฉันเคยไปไหว้แม่ผัวของฉันสองครั้ง ท่านรับรองฉันอย่างอ่อนโยนก็จริง แต่ไม่สู้เหลียวแลเท่าไรนัก มาบัดนี้ฉันกลายเป็นคนที่มีความหวังขึ้นในทันทีทันใด ภายในร่างกายฉัน ฉันมีบุคคลอีกคนหนึ่งซึ่งมีหวังจะได้เป็นทายาทผู้หนึ่งของวงศ์ตระกูล สามีของฉันเป็นบุตรชายคนหนึ่งในจำนวนหกคน แต่บุตรชายคนอื่น ๆ ไม่มีใครมีบุตรเป็นชายเลยจนคนเดียว เหตุฉะนั้นถ้าหากว่าบุตรในครรภ์ของฉันเป็นชายแล้วไซ้ เขาก็จะมีศักดิ์เสมอด้วยรองพี่ชายใหญ่ของสามีของฉันทีเดียว และจะได้เป็นทายาทครอบครองที่ดินประจำตระกูลอีกด้วย โอ หญิงผู้เป็นมารดาของเด็กชายเพียงชั่วเวลาไม่กี่วันย่อมจะมีความโคกเศร้าเพียงไร! เขาเกิดเพื่อรับตำแหน่งในชีวิตครอบครัวอันมโหฬารในช่วงระยะเวลาอันน้อยเหลือเกิน โอ เจ้าแม่กวนยินโปรดพิทักษ์รักษาบุตรน้อยของฉันด้วยเถิด!

(ทาสประเพณี, หน้า 72-73)

ในตัวอย่างนี้ วัจนลีลาที่ใช้เป็นแบบสนทสนม เนื่องจากสถานการณ์ทางสังคม คือใช้ในบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังเป็นแบบผู้พูดรำพึงรำพันกับตัวเอง ลักษณะทางภาษาที่ใช้คือเป็นธรรมชาติ เข้าใจง่าย ถ้อยคำแปลที่ได้คือ คำว่า “ด้วยเถิด” ใช้แทนเครื่องหมายอัศเจรีย์ และถ้อยคำแปลมีลักษณะเป็นเชิงขอร้อง อ่อนน้อม เนื่องจากการรำพึงพรรณนาของตัวละคร

ตัวอย่างที่ 50 ประโยคที่มีการแปลเครื่องหมายอัศเจรีย์ เมื่อถ้อยคำแปลมีลักษณะเชิงขอร้อง

“Where have you got to now, Heidi,” he called out somewhat crossly.

“Here,” called back a voice from somewhere. Peter could see no one, for Heidi was seated on the ground at the foot of a small hill thickly overgrown with sweet-smelling prunella; the whole air seemed filled with its fragrance, and Heidi thought she had never smelt anything so delicious. She sat surrounded by the flowers, drawing in deep breaths of the scented air.

“Come along here!” called Peter again. “You are not to fall over the rocks, your grandfather gave orders that you were not to do so.”

(Heidi, pp. 25-26)

“ไฮดี้ เธออยู่ตรงไหนนะ” ปีเตอร์ร้องเรียกด้วยลุ่มเสียงโกรธ ๆ และหมดความอดทน

“ฉันอยู่ที่นี่” แต่ปีเตอร์มองไม่เห็นใครเลย เพราะไฮดี้นั่งอยู่หลังเนินดินที่ปกคลุมด้วยพุ่มเนลลาซึ่งส่งกลิ่นกรุ่นกำจายไปทั่วบริเวณ ไฮดี้สูดกลิ่นหอมหวานนั้นเข้าปอดอย่างชื่นใจ

รู้สึกดีมีดํากับบรรยากาศรอบตัว

ปีเตอร์เรียกอีกครั้ง “ไฮดี้ มานี เถอะ เธออย่าเข้าไปใกล้หน้าผานะ ลุงแกสั่งไว้”

(ไฮดี้, หน้า 29)

จากตัวอย่างนี้ ลักษณะวัจนลีลาที่ใช้เป็นแบบสนทนา เนื่องจากสถานการณ์ทางสังคมที่ใช้เป็นสถานที่ที่คุ้นเคย ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังเป็นแบบเพื่อนพูดกับเพื่อน ลักษณะทางภาษา คือ สั้น กระชับ และละไว้ในฐานที่เข้าใจมาก ถ้อยคำแปลที่ปรากฏคือ “เถอะ” ซึ่งเป็นถ้อยคำแปลที่แสดงการขอร้อง เนื่องมาจากเนื้อเรื่องในนวนิยายนั่นเอง